

сребърни нишки и пр. Понѣкога на главата слагали шапка-корабъ съ снаряди и дори съ топове. За тази прическа косата се дигала високо върху телени скелети и се подпълвала съ възглавнички отъ коси. Краищата на косата били наредени на букли. (Фиг. 96). Понѣкога шапката приличала на зоологическа градина съ препарирани птици, или на музикаленъ инструментъ. Отъ тази претрупаностъ кралицата заболѣла и цѣлата ѝ коса опадала.

Фиг. 99.

Рококото отъ епохата на Людовикъ XVI въ Германия.

Тогавъ се създава ниската прическа съ пуснати коси, наречена *à l'enfant* (детска). Разбира се, че всички дами подражавали.*).

Въ надвечерието на революцията панерътъ билъ изоставенъ и замѣстенъ съ права дълга и много широка пола, ситно набрана въ талията. (Фиг. 94, № 1 и 2). По тази пола не слагали никакви гарнитурѣ. Корсажътъ си останалъ много стегнатъ въ талията и малко одѣлженъ, а на шията завързвали дългъ ешарпъ. Коситѣ били спуснати, или завързани съ панделка. Понѣкога се носѣла шапка съ голѣма периферия и зиме—маншонъ. Тази носия се нарекла **карако**. (Фиг. 97).

*) Духовенството дохождало въ ужасъ отъ тѣзи нехристиянски моди. Държали се проповѣди, пишели се комедии, сатири, докато най-после ги премахнали

Въ Англия тази мода стигнала до много ограниченъ размѣръ. (Фиг. 100 и 101). Леди Монтегю, дошла въ Парижъ, била отвратена и писала въ Англия, че парижанкитѣ съ прибавенитѣ напудрени коси приличали на облаци, а червисанитѣ лица — на одрани телета.